

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Вроцлавський економічний університет (Польща)
Гентський університет (Бельгія)
UNIVERSITY ISMA (Латвійська республіка)
UNIVERSITY NORTH (Хорватія)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (Болгарія)
Академія праці, соціальних відносин та туризму
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національний технічний університет «Дніпропетровська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
Херсонський національний технічний університет
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ
Матеріали X Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції**

27 квітня 2023 року

Полтава – 2022

2. Проект Європейського банку реконструкції та розвитку в Україні. URL: <https://www.ebrd.com/ukraine.html>

3. Підтримка міжнародних організацій України. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/2414769-ukraina-otrimala-pidtrimku-vid-virovni-mizhnarodnih-organizacij.html>

4. Взаємодія України з міжнародними організаціями. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npras/vzayemodnya-ukrajini-z-mizhnarodnimi-organizacijami>

5. Допомога ЄС Україні в управлінні та реформах. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2019/641511/EPRS_ATA\(2019\)641511_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2019/641511/EPRS_ATA(2019)641511_EN.pdf)

Кульчій Інна Олексіївна,

*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка», кандидат наук з державного
управління, доцент*

Драчко Вячеслав Васильович

*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка», магістрант спеціальності 281
«Публічне управління та адміністрування»*

МЕХАНІЗМ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Актуальність теми пов'язана з сучасним етапом всеохоплюючого запровадження цифровізації процесів публічного управління через створення масштабних баз даних та широкого доступу органів влади до персональних даних. Побудова демократичної соціальної правової держави, найвищою цінністю в якій є людина, її честь і гідність, недоторканність і безпека, як і підтримання ефективного функціонування державних інститутів перебувають у нерозривному зв'язку із необхідністю вдосконалення захисту основних прав людини та громадянина. Надзвичайний темп прогресу інформаційних технологій та активність у формуванні баз персональних даних в системі публічного управління надзвичайно загострили проблему захисту різноманітних інформаційних прав і свобод людини. Без врахування досвіду досконалого дослідження міжнародних стандартів щодо захисту персональних даних суб'єктами публічної адміністрації, базових принципів їх захисту, вивчення особливостей національних регулятивних підходів окремих держав, які мають розвинене законодавство і багаторічний досвід з питань захисту прав і свобод людини, у тому числі права на захист персональних даних, украї ускладняється розуміння сучасних проблем національного правового регулювання відносин із захисту персональних даних в управлінських відносинах.

Сучасні технології, особливо в інформаційно-телекомунікаційній сфері, розвиваються настільки стрімко, що часто правове регулювання не встигає за цим розвитком, і це породжує безліч як реальних, так і потенційних загроз основним правам і свободам людини. Одна з актуальних проблем полягає в тому, що нові технології створюють безпрецедентні можливості для свідомого чи неусвідомленого порушення права недоторканності приватного життя.

З розвитком комп'ютерних технологій і кіберпростору (WorldWideWeb, соціальні мережі, онлайн-трансляції, передача геоданих та ін) найбільш вразливою для порушень категорією стала особиста інформація (персональні дані).

Поява нових загроз недоторканності приватного життя, що виникають у процесі збирання, обробки, зберігання та іншого використання персональних даних у різних контекстах, очевидно доводить необхідність розробки ефективних заходів з охорони фундаментального права людини на захист особистих даних. Події останнього десятиліття показали, наскільки небезпечною для збереження недоторканності приватного життя можливо неправомірна діяльність за відсутності належних інструментів правового регулювання захисту особистої інформації. Особливо схильні до ризику порушення прав користувачів персональних даних держави, потоки інформації між якими можуть передаватися без будь-яких бар'єрів, зокрема, в рамках міжнародних та регіональних організацій.

Особливої актуальності у цьому світі, зазначене питання набуло у контексті прийнятого 27 квітня 2016 р. Регламенту (Євросоюз) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 р. про захист фізичних осіб стосовно обробки персональних даних та про вільне переміщення таких даних. Положення цього Регламенту спрямовані на гармонізацію захисту основних прав і свобод фізичних осіб, щодо діяльності з переробки і на забезпечення вільного потоку персональних даних між державами-членами ЄС. Відповідно виникла необхідність в подальшій фрагментації і уніфікації законодавства про захист персональних даних у всіх державах Євросоюзу [1].

Правове регулювання у сфері захисту персональних даних у ЄС спрямоване на захист прав, свобод та законних інтересів усіх без винятку фізичних осіб, які перебувають на території ЄС, персональні дані яких піддаються обробці. Права та обов'язки базуються на концепції законної, прозорої та контрольованої обробки даних, закладеної у спеціальних принципах та яка відповідає правомірним інтересам фізичних осіб, які надають свої персональні дані (суб'єктів персональних даних). Порівняно з нормативними актами, що діяли в ЄС, у сучасних правових актах, прийятих у 2016 р. і пізніше, істотно розширено комплекс суб'єктивних прав фізичних осіб [2]. Деякі з цих прав є новелами не лише на європейському рівні, а й у світовому масштабі.

Ключовий напрям у 2023 році прийняття всіма державами-членами нових (або внесення змін до чинних) національних законів, які уточнюють певні положення регламентів та імплементують у законодавство

директиви. Держави-члени імплементують положення правових актів ЄС у свої закони із затримками та іншими численними порушеннями. У зв'язку з цим Комісія ЄС винесла зауваження деяким державам, і за невиконання її вимог має намір ініціювати позови в Суді ЄС.

Інша проблема полягає в тому, що при імплементатії не вдалося уникнути колізій, оскільки кожна держава може інтерпретувати ті самі положення правових актів ЄС по-різному. У цих умовах особливе значення матиме судова практика Суду ЄС, яка продовжує відігравати важливу роль у правозастосуванні та правотворчості, сприяючи подальшому розвитку та вдосконаленню права на захист персональних даних у ЄС.

Література:

1. Регламент (Євросоюз) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 р. про захист фізичних осіб стосовно обробки персональних даних та про вільне переміщення таких даних. URL[^] https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_008-16#Text

2. European Data Protection. Eduardo Ustaran, CIPP/E, Executive Editor Official textbook for the CIPP/E program URL: <https://iapp.org/store/books/a191P000003Rf4QQAS/>

Логвиненко Ліліана Сергіївна,

*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка», студентка групи 101-ЕМІт*

Кузьменко Олександр Васильович

*Національний технічний університет «ХПИ», доцент кафедри
права, кандидат педагогічних наук, доцент*

ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Неспровокована повномасштабна збройна агресія РФ проти суверенної України спричиняє масові порушення прав людини – на життя, охорону здоров'я, приватну власність, працю, пересування тощо. Тому проблематика захисту прав і свобод людини в умовах війни є вельми актуальною. Додамо, що запровадження воєнного стану в Україні спричинило необхідність вимушеного обмеження прав і свобод громадян. Наприклад, обмежується право на збори та демонстрації, адже це може становити небезпеку для великої кількості людей. Обмежується також право на пересування – шляхом введення комендантської години, особливого режиму в'їзду в нашу країну та виїзду з неї. Під час воєнного стану громадяни, приміром, можуть бути примусово позбавлені права приватної власності з мотивів суспільної необхідності. Йдеться насамперед про реквізицію їхнього майна на потреби Збройних Сил України – за умови подальшої повної компенсації.

У сучасному світі діють чимало міжнародних договорів, спрямованих на захист прав людини під час збройних конфліктів. Розв'язанню згаданої проблеми сприяє міжнародне гуманітарне право